

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Penser juste
(A gândi corect)

L'amour dans les trois mondes
(Iubirea în cele trei lumi)

Conferința din 27.12.1961

A

... Ca să poți aduce argumente în fața oamenilor, care sunt foarte dificili în zilele noastre, trebuie ca aceste argumente să fie de o natură foarte apropiată de om, să poți să le extragi din viață și să le regăsești în viață, chiar în viața fiecăruia. Pentru că aceasta îi obligă să reflecteze: tot ce pot verifica în propria lor existență sau în preajma lor e un mijloc minunat de a-i putea convinge pe oameni de valoarea Învățăământului nostru. În trecut, Inițiații nu se ocupau prea mult să-i convingă pe oameni. Ei rămâneau acolo unde erau și ceilalți îi căutau. Cel care deja avea nevoie, care era foarte nefericit sau căuta remedii, ieșiri, mergea să-i caute în cele mai mari sanctuare din Egipt, Grecia, în India, în Persia sau în altă parte. Iar acum, datorită înțelegerii oamenilor, mai evoluată – pentru că omenirea s-a dezvoltat totuși în domeniul intelectual, cu școlile, cu universitățile, teatrul, cinematograful, ziarele – există un mai mare număr de oameni care înțeleg. Iar problema care se pune acum e de a-i face să trăiască, să accepte o altă viață, o altă existență.

Și acum să ne ocupăm de argumente. Așadar, vă voi da unul singur și va fi de ajuns, chiar și pentru voi, pentru a fi convinși. Pentru că chiar și frații și surorile din Fraternitate nu sunt încă complet convinși de valoarea acestei științe, a acestei lumini, a acestui Învățăământ, iar convingerile se șterg cu încetul – deci mai sunt încă grade. De ce, după o mică conversație, unii îmi spun: «Acum am înțeles!». Dar de ce acum și nu înainte? Deci există totuși grade. Și mâine, și poimâine, vor veni alții care să spună: «Acum am înțeles! O, cât era de limpede, cât era de precis!». Dar întotdeauna a fost limpede. Întotdeauna. Dar lumina minții nu era aceea, sau experiențele pe care le făceau nu erau suficiente pentru a îi aduce la aceste concluzii. Și atunci, desigur, continuăm, și timpul deseori ne

ajută. E nevoie de mult timp. Pentru fiecare va veni timpul când omida va deveni fluture, când coaja oului se va sparge și din el va ieși un pui sau când sămânța plantată va deveni un pom fructifer și așa mai departe.

Și acum, înainte de a ajunge la un argument extraordinar, amintiți-vă mereu de «marota mea», adică de faptul că îmi place foarte mult să repet mereu același lucru, ca acel rege al animalelor, leul, care spune – cunoașteți povestea – că ceea ce Dumnezeu a unit, nimeni nu poate despărți. Și era o pasăre, Roca – nu Roca de la televizor, șansonetistul...; și această pasăre Roca, care era uriașă, a zis: nu este adevărat, eu voi despărți ceea ce Dumnezeu a unit. Atunci regele a zâmbit și a zis: vreau să văd asta. Și restul îl știți, nu-i așa ? El repeta această frază în toate întrunirile anuale sau lunare; și animalele, nu-i așa, înregistrau lucrul acesta. De fiecare dată: «Ceea ce Dumnezeu a unit, nimeni nu poate separa». Și eu la fel, vă amintesc mereu un singur lucru: că există o carte, cartea naturii, pe care trebuie s-o citim și că totul este înregistrat în ea; că toate întrebările, toate problemele, le putem găsi în viață, în jurul nostru. Mereu vă repet lucrul acesta, de fiecare dată, de fiecare dată, de fiecare dată ! Este cheia, dar nu ați luat-o în serios. Eu profit de ea, de această frază, eu caut mereu în această carte lucrurile pe care le prezint în fața voastră, dar voi nu o faceți în aceeași măsură. Îmi pare rău să v-o spun dar voi nu o aveți. Nu ați practicat de ajuns. Pentru o deviză, de asemenea. Eu continui. Pentru mine e cheia. E cheia. «Ceea ce e jos este ca ceea ce e sus». Asta este cheia pentru mine. V-am demonstrat-o de mai multe ori, o să v-o demonstrez și acum. Ca să vă îndemn, să vă determin și pe voi să citiți, să învățați să citiți și să cautați cu toții în această carte.

Acum să vedem ce înseamnă «Iată cheia» ? Să-i luăm, de exemplu, pe îndrăgostiți. Pentru mine îndrăgostiții sunt o cheie. Cu această cheie eu pot deschide multe uși. Și astăzi o să mai deschid o ușă dinaintea voastră. Dar trebuie să luați toate acestea în serios. Pentru că dacă mă înțelegeți astăzi, cea mai mare problemă (a existenței voastre ?) va fi rezolvată; cea mai mare suferință care vă hărțuie, care vă perturbă, vă slăbește, care produce în voi haos. Această problemă este ușor de rezolvat, dar trebuie mai întâi s-o înțelegeți. Fiți atenți astăzi, e foarte, foarte important. De ce să vorbim despre îndrăgostiți ? De ce ființa omenească are o tendință care i-a fost insuflată, înregistrată în ea însăși, această tendință, acest instinct, această dorință, de a se uni... cu cealaltă jumătate. E destul de vag, nu prea este limpede în mintea lor de ce sunt împinși, împinși cu toții să realizeze o uniune, să caute cealaltă parte, jumătate. Pentru a crea. Toată lumea știe. Dar de ce nu au înțeles oamenii semnificația acestui fapt atât de răspândit ? Aproape nimeni nu poate scăpa. Este o învățătură ascunsă în

asta, o învățătură extraordinară ! De unde vin atunci toate aceste nenorociri, toate aceste suferințe, toate aceste insatisfacții, chiar după ce ai făcut-o ? Pentru că oamenii nu au înțeles, pentru că nu au înțeles niciodată că lucrurile, pentru a fi cum trebuie, trebuie să fie în cele trei lumi. Pentru că oamenii au o filozofie absolut imperfectă, materialistă, lucrurile nu se fac decât la suprafață, în coajă, în înveliș, adică în domeniul pur și ignorând existența celorlalte lumi în care trebuie să lucrezi de asemenea pentru a îndeplini lucrurile în alt fel – și asta lipsește din filozofia lor. Iată de ce totul devine incomplet, totul devine gol, totul devine apoi nesatisfăcător. Pentru că în mintea oamenilor nu există cunoaștere, nu există un sistem filozofic, nu există lumină. Acum o să vă arăt. O să vedeți, o să fie foarte limpede. Deci, să faci în planul fizic aceste uniuni, nu este întotdeauna ideal. Oamenii o spun. Nu este ideal, nu este perfect, nu este divin și ei sunt nefericiți, chiar și după. Dacă ar primi învățătura, dacă ar primi explicații de la Inițiați, care le-ar spune că lucrurile trebuie făcute mai întâi sus, în înalt, în domeniul luminii, în domeniul spiritului și sufletului, și numai după aceea, dacă trebuie, să le facă în planul fizic, atunci vor avea plenitudinea; și va fi numai plenitudine, vor fi creații de neînchipuit, de o perfecțiune extraordinară...

Iar acum am să vă explic. De ce spuneau Inițiații că trebuie să ne armonizăm cu lumea divină, cu voința lui Dumnezeu, cu lumina ? Să ne armonizăm. Dar ce înseamnă să ne armonizăm ? Cuvântul «a se armoniza» înseamnă a vibra în armonie și cu aceeași lungime de undă, a te adapta, a te conforma; iar cuvântul «a te conforma» înseamnă a fi receptiv, adică a fi ....., a fi ca o femeie; și evident, o femeie nu poate fi fertilizată și pe deplin satisfăcută dacă ea nu se armonizează cu iubitul ei. Dacă nu e liniștită, dacă se mișcă, dacă dă din picioare, etc., unirea nu se poate face dacă iubitul este o brută, un om violent, care să o pună jos, să îi slăbească forțele, să o strivească pentru a-și satisface instinctele. Da, dar nu mai e divin. Pentru că nu mai sunt două voințe care să participe. E o voință care primează, care oprimă cealaltă voință și nu mai există armonie. În armonie, dacă trebuie să înțelegem cuvântul armonie, acest cuvânt înseamnă o întreagă știință. Armonie înseamnă un acord cu alte principii. Nu există armonie într-un singur lucru. În afară de cazul că acel lucru este făcut din multe alte lucruri în el însuși, iar particulele sunt în acord, în perfectă armonie, într-o vibrație echilibrată, muzicală. Astfel, cuvântul armonie nu înseamnă absolut nimic. De ce insistă Inițiații, cerând discipolilor să se pună în armonie, să intre în armonie, pentru a vibra la unison cu entitățile cerești sau cu entități fizice: cu Maestrul lor, cu prietenii. În armonie. Iar cuvântul «armonie» presupune latura receptivă. Iar acum veți spune: dar cu latura emisivă ce se

întâmplă ? Latura emisivă va fi lăsată pentru celălalt principiu, pentru că dacă amândoi sunt receptivi, treburile nu merg bine. Nu va exista creație. Dacă două ființe sunt emisiv, nu va merge, totul va fi respins. Trebuie ca unul să fie emisiv, iar celălalt receptiv, ca să fie, în sfârșit un lucru îndeplinit. Iată de ce în armonie se presupune ca unul din doi să fie ori receptiv, ori emisiv, iar celălalt să fie complementar. Astfel va fi dizarmonie. Ce este dizarmonia, cum se explică dizarmonia ? Cel puțin două fapte care sunt opuse, care sunt în contradicție, nu-i așa. Și care se luptă sau se înfruntă, pentru că sunt polarizate la fel. Ele se resping, se luptă, nu există armonie. Și unde nu este armonie nu există creație, există distrugeri. Ceva se distruge, ceva se demolează. Și este adevărat că la faptele care trăiesc în condiții de dizarmonie sau care sunt înconjurate de oameni sau de ființe umane dizarmonioase , sănătatea începe să se șubrezească. În dizarmonie spirituală nu se dezvoltă, nici sufletul, nici inima, nici corpul fizic. Știind lucrul acesta instinctiv, oamenii se îndreaptă întotdeauna către lucruri armonioase, care sunt așa cum trebuie. Toate faptele, toate obiectele care le dau această senzație de armonie, de pace, de destindere, de dilatare sunt dorite pentru ei și utile. Așadar, dacă găsiți Inițiați, Maeștri, mistici care vă fac să intrați în această stare de armonie, recuperați tot: sănătatea, frumusețea, inteligența, voința voastră. Și trebuie deci să evitați faptele, obiectele care vă perturbă, care împiedică, adică, ființa voastră să se dezvolte, să înflorească, faptele și obiectele care crează dizarmonie, pentru că dizarmonia este începutul tuturor relelor. Și acum să mergem mai departe. Când ați înțeles ce înseamnă cuvântul «armonie», ce presupune ea, dorința, sfatul pe care marii Maeștri l-au dat discipolilor lor este de a încerca, prin metode, prin meditații, prin respirații, prin contemplare sau prin exerciții, prin formule, să intre în armonie nu cu lumea subterană, nu cu lumea larvelor și elementalilor, ci cu lumea sublimă din înalt, cu Arhanghelii, să se armonizeze deci cu această lume; să încerce mai întâi, prin voință, prin latura activă să creeze armonia în interior, și apoi, după ce a făcut o muncă cu voința pentru a aranja tot ce este rebarbativ în interior, când a reușit să impună voința sa celulelor, atunci să schimbe polaritatea, să devină receptiv ca o femeie, să rămână așa în pace, în această tăcere, pentru a lăsa cerul să se reflecteze în el. Și dacă devine receptiv, atunci el primește efluvii, primește de la cer germenii vieții, este ca o fată care a fost fertilizată. Atunci când se întâmplă asta, discipolul se simte complet reunificat, revigorat și foarte puternic; Speranța, Iubirea, Bunătatea, totul este din nou în el, gata să se ocupe de noi creații. Dar dacă ești tot timpul activ, pozitiv, violent, când nu cunoști încă celălalt principiu, de a fi receptiv, nu vei ajunge niciodată să te armonizezi cum

trebuie cu forțele naturii. Astfel de ființe devin deseori dezagreabile, iar oamenii nu mai pot să-i suporte, pentru că ele emit radiații, vibrații aproape nocive, în dorința de a domina permanent, de a comanda, de a se impune, de a conduce, de a organiza și de a lua totul în mâinile lor. În felul acesta, aceste ființe se pregătesc să devină ființe cu adevărat nedorite în societate. Dar cei care știu să lucreze cu cele două principii, adică să fie pozitivi, când negative, când emisivi, când bărbați și când femei, ei cunosc secretul, cel mai mare secret, acela de a fi iubiți, de a fi apreciați și de a fi acceptați în inimile și în sufletele celorlalți pentru a putea să pătrundă în ele pentru a face bine, pentru a ajuta ființele să progreseze. Așadar, cei care sunt tentați, care doresc să fie puternici și formidabili rămânând exclusiv pe latura pozitivă, nu sunt prea inteligenți. Nu trebuie să se plângă, pe urmă, că ceilalți nu-i înghit, că ceilalți sunt speriați, că ceilalți ripostează, că ceilalți încep să îi deteste. Nu trebuie să se plângă. Trebuiau să reflecteze, trebuiau să-și spună: oare știu tot ce e necesar, oare nu comit ceva ce provoacă la ceilalți această senzație ? Dar în loc de a analiza, de a căuta în noi înșine, găsim întotdeauna greșeala la ceilalți, considerăm că toate se întâmplă pentru că ceilalți sunt neînțelegători, pentru că sunt proști, pentru că sunt bebeluși care nu înțeleg nimic. Întotdeauna sunt ceilalți (de vină), și rămân așa cum eram. În loc să progresăm, vom continua să ne spargem capul cu oamenii, cu obiectele, cu forțele până când într-o zi vom depune armele, vom fi expediați, când am fi putut face mult mai mult și mult mai bine decât am făcut. Pentru că există ființe care sunt foarte dotate de natură, care au capacități, abilități, dar unele lucruri le lipsesc, și aceste lucruri care le lipsesc îi împiedică să dea mai mult decât dau acum. Ele ar putea să meargă mai departe dacă ar fi mai luminate. Și cum noi nu dorim niciodată să distrugem pe nimeni, pentru că toți sunt utili, tendința mea e întotdeauna de a-i lumina, de a le spune anumite defecte – dacă pot să înțeleagă, desigur – dar nu-i strivesc, nu-i fac bucăți, pentru că atunci nu câștigăm absolut nimic. Facem rău pretutindeni. În timp ce, dacă încerci să-i luminezi, să-i înveți, chiar dacă se încapățânează să nu înțeleagă, într-o bună zi... Natura face totuși o muncă în acest sens, ea pregătește pentru toate fapăturile elemente. Lucruri în interior, în exterior, pentru a le aduce, la sfârșit, până la înțelegerea profundă și corectă. Și într-o zi, analizându-se, vom spune: «Ia te uită, acum niște ani n-am înțeles că eu sunt cauza acestor fenomene, că ceilalți nu prea erau în culpă, că eu, dacă aș fi fost mai inteligent, dacă aș fi procedat altfel, ar fi fost alte atitudini. Așa raționează un înțelept, un Inițiat, un adevărat filozof; și noi ar trebui să raționăm cu toții așa. Dacă nu găsim cauza, trebuie să ne adresăm cuiva care ne cunoaște mai bine

și să-l întrebăm: «Nu înțeleg de ce mi se întâmplă asta și asta, ceilalți sunt așa și așa, nu înțeleg». Atunci Inițiatul, dacă e un adevărat Inițiat – care e dezinteresat, care nu are nici o dorință de a ne strivi, de a ne limita, de a ne diminua – atunci el ne va spune. Ne va spune, uite, este un lucru mărunț pe care nu îl știi; dacă poți să faci așa și așa, totul va fi bine. Trebuie să încerci. Iar dacă persoana are bunăvoință să încerce, va fi uimită ea însăși că totul s-a schimbat. Și era atât de ușor. Iată deci, aceasta e inteligența, adevărata inteligență !

Și acum așteptați, încă n-am atins argumentul, încă nu v-am dat argumentul. N-am făcut decât să pregătesc terenul. Un adevărat Inițiat care lucrează cu cele două principii și care cunoaște puterea acestor două principii, ca remedii, ca mijloace, ca arme, schimbându-le, lucrând cu amândouă, fără încetare, în mod constant, în toate împrejurările, acest Inițiat are mijloace și forțe și puteri despre care nu-ți poți face o idee. Veți ghici de ce nu le va arăta. Și nici nu are rost să le arate în fața celorlalți; el lucrează în el însuși, fără încetare, cu aceste lucruri; el are rezultate și nu vrea să-și înceteze munca, spunând în fața celorlalți ce face, asta îi poate stingheri munca, bunele rezultate. Și când va ajunge la prea plin, în acel moment, ca cineva care are prea mulți bani într-o bancă, îi vin dobânzi. El începe să împartă dobânzile, fără să se atingă de capital. Atâta timp cât acest capital – adică rezervor, acest râu, acest bazin – nu este încă umplut, acest baraj cu apă nu este încă plin, plin, plin, nu invită întreaga lume să ia din apă, din el, pentru că, așa cum vedeți, există aparate unde presiunea face totul. Când puneți apa într-un aparat situat foarte sus, apa are presiune; la această presiune, puteți conecta alte mecanisme active, roți, și puteți face diferite munci. Presiunea este deci o forță. Dacă apa scade, mecanismul se oprește, nu mai funcționează. Deci trebuie o presiune constantă. Și atunci puteți da dobânzile, dar rezervorul trebuie să fie extrem de plin. Iată de ce un Inițiat nu trebuie să reveleze tot ceea ce se petrece în el, pentru a nu-și stingheri munca, pentru că altfel toată lumea se va năpusti să ia din apă și mecanismele se vor opri. Trebuie ca rezervorul să fie plin, închis, și apoi, ce iese, adică abundența, surplusul care iese, îl poate împărți la nesfârșit, fără să se atingă de capital. Capitalul este o imagine. O imagine care vă îngăduie să înțelegeți restul, ceea ce se petrece. Și voi, când lucrați asupra unui lucru, nu spuneți nimic până ce nu începe să dea pe-afară; pentru voi rezervorul va fi mereu intact, iar ce curge pe-afară, îl veți da, pentru că dacă nu îl dați, veți avea, voi, de suferit. Dar nu trebuie să dați cele câteva picături care rămân înăuntru. Ca mulți, care nu știu ce înseamnă a da, nu știu ce e caritatea. Caritatea, caritatea, n-au înțeles niciodată ce înseamnă caritatea și atunci, bieții de ei, sunt mereu în dificultate. (Demersul) Inițiatilor nu este caritatea stupidă.

Dimpotrivă, ei fac economii, economii, economii cu ei înșiși, senzații dezordonate și să-și risipească toate forțele, ei fac economii, ei economisesc toate aceste lucruri, în loc să trăiască toate aceste lucruri stupide și să-și cheltuiască toate energiile, ei fac economii până ce rezervorul lor este atât de plin de aceste forțe, și atunci încep să dea, să împartă, dăruind de milioane de ori mai mult decât aceste biete ființe «caritabile», care dădeau câteva centime și atât. Și atunci aceste ființe dau munți de miliarde în lume pentru că au fost adevărați economi. Da, ei au renunțat la unele risipe, pentru a putea da cu vagoanele celorlalți. Acum veți înțelege unde vreau să ajung. Dragi frați și surori, acum începeți să bănuți un pic încotro vă duc. Așadar, veți înțelege de ce Inițiații recomandau discipolilor să se armonizeze cu principiul divin, pentru a se topi (în el), pentru a se fuziona (cu el); și am spus că a te armoniza presupune să cunoști cele două principii, adică, să declanșezi ceva, cu voința, iar apoi să devii receptiv, să te lași invadat de celelalte principii, să lucrezi cu cele două laturi. Pentru că asta înseamnă «a armoniza». De ce? Pentru a se topi. Dar de ce ? Pentru a avea aceleași calități, aceleași facultăți, ca persoana cu care te-ai contopit. Pentru că atunci, dacă sunteți sărac iar celălalt e bogat, o jumătate din bogăția lui se infiltrează în voi. Și cum Dumnezeu e atât de bogat, omniscient, plin de iubire și de cunoaștere, atunci, fuzionându-vă cu el, primiți aceleași facultăți, aceleași calități.

De ce Inițiații recomandau asta ? Pentru că era cea mai mare regulă, cea mai mare lege, cel mai mare secret pentru creație, pentru a fi fertilizat, adică a avea ceva în sine însuși, un copil, prin Dumnezeu însuși ? Dar unde ? Dacă în lumea fizică femeia poartă un copil în sânul ei datorită bărbatului, și în planul spiritual, în suflet se produc aceleași fenomene. Sufletul concepe și aduce pe lume copii, prin intervenția spiritului.

Așadar omul, este făcut după imaginea lui Dumnezeu, în cele trei lumi, care este o trinitate, trebuie să înțelegem că el nu trebuie să caute fuziunea numai în planul fizic. Și oamenii cred că numai în planul fizic trebuie să se unească cu o făptură fizică, ca și ei, pentru a găsi fericirea, iată greșeala, greșeala cea mai mare ! Iată de ce ei au mereu probleme, sunt mereu nefericiți, mereu dezamăgiți, mereu acriți: pentru că au înțeles (lucrul) doar în plan fizic. Iar discipolii înțeleg cele trei lumi, dacă vor să se unească, dacă vor să fie fertilizați și să fertilizeze – și poate chiar mai mult decât ceilalți. Destrăbălații își închipuie că sunt foarte grozavi, foarte puternici, dorind să violeze toate fetele. Dar ei n-au habar atunci ce e un Inițiat. Un Inițiat, o, ho, ho, e încă și mai dornic să se fuzioneze, numai că el a înțeles un lucru pe care ceilalți nu l-au înțeles, pe care

ei îl vor înțelege mai târziu, când își vor fi spart capul tot vrând să se unească în planul fizic. Inițiații sunt niște îndrăgostiți ! Îndrăgostiți, dotați cu o forță extraordinară, dar diferența este că în loc să se unească cu tot ce e prăfuit, impur, întunecat, primejdios, egoist și absorbant... pentru că unindu-te cu acele creaturi, eh... he..., vă semnați sclavia, pentru că vă vor lua tot, vă vor lega fedeleș, vă vor aservi, vă vor duce unde vor ele, pe drumul lor, în direcția pe care o vor ele; și atunci nu mai sunteți liberi. Dar atunci când te unești cu tot ce e divin, exact cum se unesc cei doi îndrăgostiți, veți avea tot: libertatea, lumina, și apoi veți avea într-adevăr cunoașterea, cunoașterea adevărată, și dacă sunteți absolut convinși că e mai bine, veți putea rezista, suporta tot restul, care e în planul fizic. Și atunci, în acel moment, ce se întâmplă ? Iată: în planul fizic, bărbatul rămâne bărbat. În planul fizic femeia e femeie. Nu ne putem schimba atât de repede. Există desigur cazuri în istorie, foarte rare, când femeia devine bărbat. Dar în domeniul spiritual, fiecare om poate deveni bărbat și femeie. În sufletul lui e femeie, în spiritul lui e bărbat. Și acum în planul inferior bărbatul este ceea ce este, dar mai sus, în cap, cele două principii sunt împreună – deci gura și limba, cum v-am spus; capul reprezintă deja latura superioară a ființei omenești. În partea de jos nu poți fi și bărbat și femeie, dar sus poți fi bărbat și femeie. Și plecând de la cap, de la gură, vedeți voi, cele două principii sunt împreună. Ele reprezintă sufletul și spiritul, împreună. Acolo da, poți fi și bărbat și femeie. Și acum Inițiatul, în dorința lui de a urca, de a se ridica, de a pătrunde în Sufletul universal, în această Lumină, care nu mai este forma fizică, bineînțeles, el este un bărbat. Și apoi, când se lasă purtat, când este în pace, când este în beatitudine, el este femeie. Spiritul universal pune stăpânire pe el; și în același timp el a fertilizat Sufletul universal, el a creat ceva în partea eterică a lumii, el și-a proiectat ideea, și-a proiectat gândul, și-a proiectat eul, deci a fertilizat latura eterică a cosmosului. Și apoi se lasă fertilizat de acest spirit care este activ, și iată, are deja în el copii, concepții – adică bucurii, revelații, atitudini minunate... Acum înțelegeți în ce fel, în domeniul spiritual, discipolii pot juca cele două roluri, pot fi mult mai bogați și mai deplin satisfăcuți decât în planul fizic unde sunt mereu imperfecțiuni, mereu lucruri de dorit, mereu lacune de umplut și e îngrozitor. În timp ce în domeniul spiritual, e perfecțiunea. Și acum, dacă prietenii mei au înțeles lucrul acesta, nu vor fi atât de nefericiți că nu s-au căsătorit. Nu vor mai dori atâta să facă această unire în planul fizic, pentru că atunci vor chema toate nenorocirile pe capul lor. Ei vor accepta această lumină, vor avea dorința să fuzioneze, să se armonizeze cu Spiritul divin dacă sunt surori și cu Sufletul universal, dacă sunt frați. Și atunci vor fi atât, atât de

fericiți, pentru că nu vor mai dori poate să facă aceste uniuni mereu în plan fizic. Iată ce vă poate salva ! Atunci înțelegeți ! Iată argumentul. Acum le putem spune celor rebarbativi, acestori tineri intelectuali, acestor materialişti: «Ei, prieteni, credeți, nu-i așa, că numai în planul fizic se pot face acele uniuni; nu v-ați gândit niciodată că există și alte regiuni unde ele se pot face într-un mod și mai perfect ! Așa că rămâneți cu convingerile voastre, rămâneți să vă spargeți capul, suferiți ! În timp ce sunt alții care au găsit secretul și vă depășesc. Iar asta o să-i pună pe gânduri. Iată un argument formidabil. Și atunci li se poate spune: «Voi, care v-ați cramponat numai de latura fizică și materială, nu vedeți că îndărățul planului fizic, e un simbol, și că pot fi existențe într-o altă lume, mai subtilă și dacă rămâneți numai pe acest plan, nu veți înțelege niciodată nimic din tainele naturii. Aceste taine ale naturii vor rămâne pentru voi pecetluite, ascunse, închise, pentru totdeauna. Iată, unele lucruri sunt numai pentru copiii lui Dumnezeu. Ceea ce v-am spus este pentru copiii lui Dumnezeu, numai pentru cei care caută să înțeleagă tainele naturii. Iar Inițiatii au văzut că tot ce există în planul fizic există și în celelalte regiuni. Și când îl găseau, îl făceau. Și când îl făceau, îi vedeau avantajele. Ei profitau și îi lăsau pe ceilalți deseori înămoliți în prostia lor. Vedeți ? Așadar, cei care nu pot înțelege, care nu pot realiza această uniune, care nu au dorința să se unească cu ceva care este deasupra lor, n-au decât să caute în limitele lor, dar or să vadă ei !... Asta e tot.